

ATT BLI MAMMA VID 18

Nämen! IT'S AL PITCHER

Dans, INTE BARA EN TJEJGREJ

Vad är lycka?

ÅSSIT

STRÖMBACKASKOLAN PITEÅ

MAY 2016

INNEHÅLL

Foto: Susanna Snell

- 4 Åssit frågar - hur står det till med lyckan?
- 5 Krönika - så blir jag lycklig
- 6 Dans inte bara ett intresse för Tobias
- 8 Att bli mamma vid 18
- 10 Miljöprojekt påbörjat på Strömbacka
- 12 Julia Blind - same i Piteå
- 15 Vem ska på balen?

- 18 FC Munkan - med oväntad framgång
- 20 Våld i hemmet
- 22 Vad händer när ens förälder dör?
- 24 AI Pitcher på besök i Piteå
- 25 Åssit gräver fram bra TV-serier
- 28 Att vara muslim i kristna Sverige
- 29 Krönika - Malin om livet efter skolan

REDAKTION

TEXT & FOTO

Linnea Andersson
Ida Björnfot
Angelika Källström
Gustav Pekkari
Agnes Lundström
Klara Michaelson
Emma Pettersson
Victor Rubin
Susanna Snell

CHEFREDAKTÖR

Malin Isaksson

LAYOUT

Olivia Aldrin
Johanna Berglund
Sara Brännström
Lina Persson
Sanna Söder

ANSVARIG UTGIVARE

Stina Brolin Bergman

LEDARE

Nu är det vår och gymnasietiden är snart över för många av oss. På några veckor lämnar vi skolan, en del för att återvända till hösten och andra för att påbörja ett nytt kapitel i livet. Kanske börja ett nytt jobb, flytta hemifrån eller resa ut i världen.

Med åren och de nya upplevelserna kommer livet att bli en berg- och dalbana med både upp- och nedgångar. Ingen vet vad som kommer att hända. En del saker kommer att ske tidigare i livet än vad man förväntat sig, som Moas pappa som gick bort alldeles för tidigt, just i den ålder när Moa behövde båda sina föräldrar som mest. Vi möter även Theres som under sina yngre år utsattes för misshandel i hemmet, vilket har lett till en tuff start i vuxenlivet. Att prata om det är ett viktigt och bra sätt att gå vidare.

Åssit träffar de drivande ungdomarna från Piteå som förra året startade den nya fotbollsföreningen FC Munkan. Laget spelar i division 5 och framtiden för det före detta korpenlaget ser ljus ut.

Vi pratar även om tiden efter gymnasiet och planerna kring balen. Vi presenterar höstens sopsorteringsprojekt på skolorna i Piteå kommun som ska ge oss ett bättre klimat. Åssit har också träffat Julia Blind som är elev på Strömbackaskolan. Även hon jobbar för ett bättre klimat på skolan där dansen får en chans att uttrycka känslor och ursprung från världen över.

Malin Isaksson

ÅSSIT FRÅGAR OM LYCKA

Åssit gick ut på skolan och frågade några elever och lärare om deras åsikter om lycka, framgång och motgång. För de flesta är lycka att umgås med personer de tycker om och att framgång inte är allt i livet. Håller du med?

Stefan Berg,
lärare i filosofi,
svenska och historia

Vad är lycka för dig?

- Lycka för mig att leka med min och min frus nya kattunge Hugo.

Vad gör du för att bli lycklig?

- Jag lyssnar på musik, bygger på vår norrbottensgård, umgås med nära och kära, fiskar och äter god mat.

Har du gått igenom någon motgång i livet?

- Jo, det har man gjort.

Hur definierar du framgång?

- Det är att man mår bra och är frisk, att man har ett roligt jobb och att de runt om kring en mår bra.

Tycker du att det är viktigt att vara framgångsrik?

- Att känna sig nöjd och tillfreds med tillvaron är viktigt, fast kanske inte att nå någon superberömmelse. Man måste landa i sig själv för att förstå sina begränsningar och möjligheter.

Alice Bah Kuhnke,
Kulturminister

Vad är lycka för dig?

- Jag är ganska pragmatiskt lagd så jag är ingen lyckosökare. Bara jag är mätt och torr!

Vad gör du för att bli lycklig?

- Lycka är inget mål, men jag vet när jag mår bra. Jag äter, sover, är med de människor jag tycker om och har turen att ha ett jobb som är fantastiskt givande.

Har man höga mål för att bli lycklig, då kanske man aldrig uppnår dem. Precis som när folk söker partners, ha inte så höga krav - bli bara ihop!

Hur definierar du framgång?

- Jag definierar inte framgång. Jag tror inte det finns ett generellt mått, men det måttat söker samhället hela tiden. Framgång är kanske då du som individ känner att det är helt okej, oavsett vad alla andra tycker. Det kan vara att man lyckats ta på sig skorna, läst ut en bok eller lyckats fly över det där jädra sundet och tagit sig till Sverige.

Tycker du att det är viktigt att vara framgångsrik?

- För mig är det viktigt att kunna leva med mig själv och stå till svars för mina handlingar, och det är saker man får jobba med varje dag. Det är inte heller det lättaste när man sitter i en regering.

William
Kanhagen, SA3A

Vad är lycka för dig?

- Att gå på gymmet, spela dator och vara med min flickvän Ida och min familj, är lycka för mig.

Vad gör du för att bli lycklig?

- Jag försöker ta mig tid till att göra det jag tycker är roligt och inte bara fokusera på skolan.

Har du gått igenom någon motgång i livet?

- Nja, ingen stor motgång precis, det är bara vardagliga och allmänna saker som kan gå snett, men annars inga stora.

Hur definierar du framgång?

- När det går bra för en, när det går den väg man själv känner är rätt väg att gå.

Tycker du att det är viktigt att vara framgångsrik?

- Jo men det tycker jag, för att framgång ger lycka.

Sanna
Stenberg, ES1B

Vad är lycka för dig?

- För mig är lycka att spela musik, umgås med min familj och mina vänner och träna, då jag simmar.

Vad gör du för att bli lycklig?

- Om jag känner mig nere lyssnar jag på en bra låt som gör mig glad eller går och pratata med någon ur familjen.

Har du gått igenom någon motgång i livet?

- Nä, inte någon större motgång.

Hur definierar du framgång?

- Framgång är när du har nått dina egna mål i livet.

Det behöver inte vara att någon annan bestämmer att "det här är framgång", utan att man själv har ett mål och når det. Då är det framgång för dig.

Tycker du att det är viktigt att vara framgångsrik?

- Om man har det som sin dröm, att man vill vara framgångsrik, då är det viktigt för en själv. Man avgör ju själv det, men jag känner att om du är nöjd med ditt liv så är du redan framgångsrik.

Text & foto: Agnes Lundström & Agnes Hansius

Recept på lycka

Vad är egentligen lycka och hur finner jag den? Jag minns tillbaka när man blev lycklig av veckopengen eller då man fick äta godis mitt i veckan. Allt kändes busigt och man hade fantasi upp över öronen och lyckan var alltid nära. Jag vet att alla letar efter den om än det endast är för en tillfällig känsla, men den stunden får oss att känna oss hela. Är det rent av strävan efter konstant lycka som gör oss olyckliga? Man behöver inte nå stor framgång för att känna sig lycklig och vi bör inte fokusera på hur man finner den utan den finner vi under livets gång.

Jag kanske inte ska koncentrera mig allt för mycket på det jag vill åstadkomma här i livet för att leva lyckligt utan jag borde ta vara på allt som sker nu för som alla säger

- tiden går så fort. Man kan finna lycka i småsaker om man låter sig att känna känslan. Ett stort steg tror jag är att trivas i sig själv, umgås med de som får oss skrattande till tårar och framför allt de som får oss att må bra. Att ha äkta vänner är en lycka i sig själv. Jag ska leta efter min egen balans här i livet där jag skapar min egen drink innehållande rätt mängd av kärlek, jobb och vänskap för när man känner sig lycklig mår hela kroppen bra.

Jag minns lättare negativa saker i livet och det är lätt att inte vårda de lyckliga minnena på samma sätt men vi bör alla minnas att med misslyckanden kommer erfarenhet och det kommer vi långt med. Jag tror att det är viktigt att finna harmoni i sin livsstil och det är framförallt viktigt med positiva tankar, vår inställning förändrar allt och ifall vi har den inställd på max så har vi alla en god chans att bli det vi alltid velat bli.

Att drömma och fantisera tycker jag är viktigt, det sägs ju att ifall man tänker på problem innan man somnar så kan man lösa dessa i sina drömmar. Jag tror att det vackraste vi någonsin hittar finns i våra hjärtan och att vi alla bör uppskatta den kärlek vi redan känner. Jag tror att ifall man väljer den vägen man trivs med så får man sitt eget recept på lycka.

Jag anser att man ska lyssna på sina vänner, nära och kära i alla lägen men alltid ta det sista beslutet själv. Jag tror många av oss pitebor är lyckliga just för att vi vågar vara den vi är och som Ronny Eriksson så fint sjunger: "Vi lever och älskar som sig bör, nere vid Piteälva och det professorerna gör i rör det kan vi göra själva! Ja vi skiter i order och direktiv, nere vid Piteälva. För leva våra egna liv, det måste vi göra själva!"

Susanna Inell

Foto: Malin Isaksson

Dans

INTE BARA ETT INTRESSE

Tobias Bäckström går andra året på VVS-programmet på Strömbäckskolan efter tre tuffa år på Svenska balettskolan. Dans har länge varit ett stort intresse och idag arbetar han delvis som danslärare i Piteå kommun.

Tobias kom för första gången i kontakt med dansen när han gick i femman. Det var musik- och dansskolan som kom på besök och bjöd in skoleleverna till att komma och prova på att dansa. Snabbt fastnade Tobias vilket ledde till att han senare valde att söka till Svenska balettskolan inför högstadiet. Hela högstadiet var dans det som tog mest plats i hans liv,

den hårda träningen. Han berättar också att man tar till sig budskapet i dansen på ett helt annat sätt när man är äldre. Efter att ha dansat en mängd olika dansstilar, som bland annat balett, jazz, modernt, är baletten fortfarande favoriten. Tobias ser nästan drömmande ut när han säger att:
– I baletten har man alltid något att sträva efter då det

upp honom och berättade att de skulle starta upp en ny dansgrupp med endast killar, och ville därför också ha en manlig instruktör. Tobias tyckte det lät som en bra idé och var enkel att övertyga. Just nu besöker han och dansskolan skolor i stora delar av Piteå för att visa upp dansen. Att locka killar till att prova på att dansa är ofta en utmaning, men när man väl

lyckas är det många som tycker det är roligt.

– I framtiden tror jag att det kommer vara lika många killar som tjejer som dansar, förut har dans setts som något feminint, men med tiden har

det blivit fler och fler killar som lockats till att prova, och många blir överraskade över hur roligt det faktiskt är.

Text & foto: Victor Rubin

I baletten har man alltid något att sträva efter

och även om det hade sina svåra stunder försvann aldrig passionen för dansen.

– I början av nian var det ganska jobbigt. Det var mycket, mycket hårdare träningar och vi fick nya lärare. De var mycket striktare än dem vi hade haft tidigare, och all ny press gav en nästan en känsla av att vilja ge upp, berättar Tobias som ser aningen besvärad ut när han berättar.

finns tydligt utsatta mål. Alla rörelser är väldigt exakta och man måste ha koncentration i alla muskler för att baletten ska se likadan ut över hela världen.

Början på en lovande karriär

Idag är Tobias anställd som danslärare i Piteå kommun för en grupp med unga killar som vill lära sig att dansa. Det började med att en gammal danslärare ringde

Framgång trots motgångar

Men de hårda träningarna hindrade inte Tobias från att fortsätta dansa, utan istället blev han motiverad av resultaten som visade sig efter

Från verkstaden till danssalen i ett ryck - Tobias Bäckström ser en ljus framtid i båda.

EN TUFF MEN älskvärd FÖRÄNDRING

Emma Svensson är 18 år och mamma. I maj förra året fick hon reda på att hon var gravid och att hennes liv aldrig skulle bli detsamma.

- Chockad och gråtande gick jag till min kille och visade graviditetstestet, men han bara log.

Det första Emma kom att tänka på då hon såg resultatet på stickan var hur mycket hennes liv skulle förändras. Från att spontant kunna hitta på saker med kompisarna till blöjbyten och att behöva planera saker i förväg. Hon hade använt preventivmedel så hon tog graviditetstestet mest för säkerhetsskull då hon hade mått lite dåligt. Testet visade positivt men det fanns aldrig tankar på abort.

- Jag har alltid vetat att jag aldrig skulle kunna ta bort mitt eget barn, det enda som kanske fick mig att tveka var att jag inte skulle kunna gå klart gymnasiet, men då det löste sig fanns det ingen tvekan alls.

Den 13 januari kom lilla Alwin till världen och idag strålar Emma när hon ser på sitt barn. Trots att det är ovanligt att se en så ung tjej som

mamma är det inget fel med den bilden. Graviditeten kom som en chock men Emma ser lugn och trygg ut i sin roll som mamma till Alwin.

- Jag kan ännu inte riktigt fatta det, att han är min.

Emma har fått mycket stöd från skolan och lärare. De hade överseende då hon kanske kom lite senare, var tvungen att gå från lektioner eller då hon åkte tidigare från skolan.

- Det var ganska svårt att gå i skolan, jag spydde ganska mycket och låg ofta i omklädningsrummet.

Emma gick terminen ut, hon har bara vårterminen av det sista året kvar på industriprogrammet på Strömbackaskolan och så fort Alwin börjar gå på dagis ska hon studera färdigt.

Emma ångrar ingenting fast än det idag inte är lika lätt att fara till kompisar och

hitta på saker spontant så säger Emma att hon aldrig skulle byta ut sitt liv med Alwin mot det "enkla" livet som hon hade innan han kom. Att få vakna upp tätt bredvid sin son och mysa, att få vara med honom hela dagen och ge honom närhet och trygghet innan pappa kommer hem för att ta över och sedan äta middag tillsammans är inte ett liv Emma ångrar eller vill byta ut.

- Det stärker ens självförtroende att veta att man är älskad och behövd av sitt barn. Man vet att man är den bästa mamman till sitt eget barn.

- Om tio år ser jag mig själv bo i ett hus på landet med hela min familj. Med en bra inkomst och Alwin som går i skola och har många vänner, säger Emma - en nybliven och stolt mamma.

Text & Foto: Linnea Andersson

Emma Svensson, 18 år, pussar på sin en månad gamla Alwin.

FAKTA

Snittåldern för förstföderskor var 2015 den högsta någonsin. I Stockholm var medelåldern 31,4 år och det är inte ovanligt att kvinnor får barn först vid 38/39 år. Många vill resa och skaffa karriär innan de bildar familj, men ändå är det ungefär 3,5 procent av alla barn som föds av kvinnor som är 19 år eller yngre.

STRÖMBACKA SATSAR PÅ EN BÄTTRE MILJÖ

Hållbar utveckling är något vi hört mycket om den senaste tiden och Strömbäckaskolan är nu en av arbetsplatserna som anammat detta. Till hösten kommer det att finnas flera behållare för sopsortering runt om i skolan. Tillsammans med Fredrik Marklund, som arbetar med hållbarhetsfrågor, har gymnasiechef Britta Dahlen gemensamt med elever och anställda tagit beslutet att även Strömbäckaskolan ska kämpa för att få certifieringen "skola för hållbar utveckling".

Sommarlovet närmar sig med stormsteg och förutom att alla elever och lärare går på ledighet inträffar ytterligare en händelse på Strömbäckaskolan. Under sommaren sätts nämligen sopkärl för sopsortering ut runt om i skolan. 160 stycken behållare för plast, brännbart, pappersförpackningar, pant och matavfall kommer att finnas i korridorer för att eleverna ska kunna sortera sitt avfall. Ytterligare kärl för metall, glas, batterier, elektronik och restavfall kommer även att finnas i de större personalrummen.

Genomförandet är i full gång

- Piteå Kommun arbetar för hållbarhet och det finns ett politiskt beslut att alla skolor ska vara certifierade som "skola för hållbar utveckling" innan 2020. På två högstadieskolor har man genomfört pilotprojekt med sopsortering och jag tyckte att det också skulle vara dags för Strömbäckaskolan att införa sortering fullt ut, säger gymnasiechef Britta Dahlen och fortsätter:

- I augusti planerar vi att vara igång. Vi har målet att det ska vara enkelt att göra rätt men det kommer att krävas ett ansvar av var och en, elever och personal, att göra det där lilla extra för miljön.

Fredrik Marklund, som arbetar med hållbarhetsfrågor på Piteå kommun, har bidragit mycket till att Strömbäckaskolan kommit igång.

- Vi har gått runt i alla korridorer och gemensamma utrymmen tillsammans med vaktmästare och

städ för att se var det passar att ställa ut sorteringsstationerna. Vi jobbar också med eleverna genom att de hjälper oss med att göra sorteringsaffischer, bygga möbler till personalrummen och vagnar till vissa av kärnen, säger Fredrik.

Höga förväntningar inför projektet

När frågan om förväntningarna kommer på tal är både Fredrik och Britta positiva.

- Jag förväntar mig att alla ska stå bakom detta. Att alla ska bidra till vår gemensamma miljö. Att alla ska välja att göra rätt, att lägga det där bannskalet i komposten i korridoren till exempel. Att inte lämna efter sig skräp eller slänga skräp för att man inte orkar gå de extra stegen till sorteringskärlen. Vi vill ju alla ha en fräsch skola, det är allas vår arbetsmiljö, säger Britta.

- Jag har höga förväntningar. Jag har träffat både elever, lärare, rektorer och bara mött positiva tongångar. Självklart kommer det bli fel någon gång men med den inställning jag har mött så är jag helt övertygad om att elever och personal redan i höst kommer att se det som det mest naturliga i världen att sortera sitt avfall, anser Fredrik.

Text & foto: Ida Björnfot

FAKTA

Totalt produceras cirka 150 ton avfall per år på skolan och i köket tillsammans.

Genom att sortera ut olika material som kan användas igen skapas ett kretslopp som bidrar till en hållbar miljö och ett hållbart samhälle.

Strömbäckaskolan kommer att minska kostnaderna då olika material sorteras ut från det osorterade och det brännbara avfallet.

För att förbättra miljön är det viktigt att återvinna. 160 sopsorteringskärl kommer till hösten att finnas på Strömbäckaskolan.

”DET KANSKE INTE ÄR NÅGOT ATT SKÄMMAS ÖVER”

Att flytta för att gå gymnasiet i en annan stad där man dessutom blir en av väldigt få med sin bakgrund kan kännas ganska ensamt. Julia Blind i dansklassstuvån är en av de som upplevt detta men är också ett exempel på hur något som ett samiskt ursprung inte nödvändigtvis måste ses som en motgång. Idag är hon danslärare för ungdomar från andra länder, bekväm med sitt eget ursprung och en som inte är rädd för att jobba för förändring.

Att vara same i Piteå är inte helt enkelt; det kan bli ensamt och svårt att underhålla samiskan som man sällan får tillfälle att prata. Omgivningens reaktioner blir också något man måste hantera.

- Jag vet väl inget annat egentligen men det är klart man möter lite konstiga frågor och lite sådär, ”Jaha, du är en sådan där sam eller hur?”, förklarar Julia Blind. Hon har samisk bakgrund och kommer från Jokkmokk, där hennes föräldrar fortfarande bor. Nu går hon dansklass i Piteå.

- Ja, för det första heter det same inte sam och så får man höra ganska mycket fördomar. Det var lite mer när jag gick i ettan, nu vet säkert folk litegrann vem jag är.

Hon har efter flytten märkt att det finns en ganska stor okunskap, något som blir väldigt tröttsamt när man gång på gång måste förklara sig.

Dansen ett uttrycksmedel

Dansklass var på den tiden ett ganska självklart val, Julia hade dansat mycket själv och dansaryrket kändes lockade.

- Det är det egna uttrycket för min del, berättar hon.

- Jag har väldigt stark vilja och då vill jag kunna släppa ut den viljan och bestämma själv hur jag vill röra mig. Då hamnade jag på hiphopen, jag tycker den har mer fria tyglar än den moderna dansen och baletten har.

Förutom de vanliga danslektionerna har Julia startat ett eget projekt där hon dansar med personer som kommit till Sverige från andra länder. Hon hörde av sig till de ansvariga för integration på skolan för att se om det fanns något intresse av dans.

- Jag fick som inte utlopp för min kreativa sida just med hiphopen på gymnasiet så då tänkte jag att då tar jag saken i egna händer så då hörde jag av mig dit. På första träffen som vi hade kom 50 personer, så det var jättemycket folk och det var jätteroligt, säger hon och skrattar.

Mångkulturell dans

De är idag ett ”crew” på cirka fem personer som dansar ihop och jobbar mycket mot föreställningar; alla med

annorlunda bakgrunder och i en situation där de lätt blir sedda som representanter för sin etnicitet.

- Lite såhär undanskuffade av majoritetssamhället så hittar vi en grund tillsammans, förklarar Julia.

Projektet verkar uppskattat av de deltagande och även respons utifrån har varit väldigt positiv.

- Jag får ju springa på intervjuer hela tiden så jag tror att det är många som tycker att det är bra, säger hon skämtsamt.

Men positiv respons har också kommit från andra med utländsk bakgrund som uppskattar att dessa personer får chansen att synas i ett positivt ljus och som tillgången de verkligen kan vara.

Inte alltid bekvämt

Även om Julia idag utåt verkar ganska bekväm med sin bakgrund har det inte alltid varit så.

- Jag skämdes väldigt mycket över mitt ursprung förut när jag var kanske femton, sexton och yngre. Jag tyckte inte jag levde upp till de här kraven som jag hade

på mig själv om hur man ska vara same på ett visst sätt, berättar hon.

Det var en känsla som gjorde att Julia bland annat slutade prata samiska och umgås med andra samer. Först när hon började umgås med folk från andra länder insåg hon att det inte måste vara så.

- De var stolta över sitt arv och sin etnicitet så tänkte jag att okej, det kanske inte är så farligt. Det kanske inte är något att skämmas över. Så de har hjälpt mig väldigt, väldigt mycket.

Åsiktsmaskin

Som en person som inte är rädd för att uttrycka vad hon tänker och känner är Julia ganska van att ta strider och hamna i situationer där hon anses ta för mycket plats. Det har lett till konflikter, kanske framförallt med lärare, som bett henne vara tystare.

- Åsiktsmaskin och kvinna vet jag inte om det är den smidigaste kombinationen

Julia Blind har som same i Piteå mött mycket okunskap och fördomar men låter inte detta stoppa henne från att göra, tycka eller säga det hon vill.

man kan vara men nu är det så, säger Julia och berättar om hennes mamma som är på samma sätt och har lärt henne att stå upp för sig själv och våga säga till om något är fel.

- Jag måste ju få säga vad jag tycker, det är en mänsklig rättighet och då råkar jag vara kvinna också och då blir det lite jobbigare.

Men att klassa att vara kvinna eller same som något som gör livet tuffare är hon inte direkt beredd att göra.

- Det blir väl vad man gör det till tänker jag, jag vet ju inget annat. I grunden, allting som jag gör, i princip, handlar om att jag vill hjälpa människor, jag vill kunna förändra lite system, förklarar hon.

- Det låter kanske jättepentiöst och storslaget men om jag säger till om någon orättvisa, om jag påtalar något så är det inte för att jag vill vara näsvis och tro att jag vet allting utan det är bara för att jag ser att folk lider av det och då tänker jag att det är ingen annan som ska fara illa.

Lärarkyrket lockar

Idag är det inte längre dansare som är målet utan Julia satsar mot lärare, något hon redan idag provat på både i form av danslärare och lärare i svenska som andraspråk. Hon arbetar också med ett nytt projekt på hemmaplan i Jokkmokk som kombinerar ytterligare ett av hennes intressen, skrivande, med just denna kontakt med personer från andra länder. Budskapen hon vill föra fram och hoppet om förändring finns kvar. Det finns inga tecken på att Julia är beredd att sluta kämpa.

- Förut var jag väldigt mycket stå på scenen, vara

entertainer, vara Beyoncé... allt sånt för att få applåder för då känner man sig inte lika dålig som man gjorde innan. Nu har jag skiftat lite fokus och vill ju hjälpa andra att kunna vara de bästa versionerna av sig själva.

Text & foto: Klara Michaelson

Crewet "One of a Kind" leds av Julia och har i Strömbackaskolans spegelsal träningar fyllda av lättsamma konversationer och skratt.

PANELEN CHECKAR MED ELEVER om balen

VIKTOR LESTANDER SA3A

ANDREAS NILSSON TE3A

NADJA HOLM NA3A

PETRA ENBERG IN3A

EMIL ENGSTRÖM VO3A

Våren är äntligen här och balen närmar sig med stormsteg. Den 14 juni kommer Strömbackas treor samlas snyggare än någonsin på röda mattan. Jag har varit ute och kollat av med eleverna i årskurs tre om balen, är det många som ska gå? Hur kan man locka ännu fler? Är deras förväntningar höga?

Ska ni gå på balen i år?

Najda: Jag ska gå på balen.

Andreas: Jag ska också gå på balen.

Viktor: Jag också!

Emil: Jo jag med.

Petra: Jag vet inte riktigt än...

Ska många från er klass gå på balen?

Viktor: Jag tror faktiskt alla i min klass ska gå!

Petra: Jo det är många i min klass som också ska gå, lika många tjejer som killar tror jag.

Najda: Många av tjejerna i min klass ska gå.

Emil: Jo jag tror det, men det är mest tjejer.

Andreas: Det är inte så många i min klass som ska gå, men det är bara killar i klassen.

Najda, Emil och Andreas, det är mest tjejer som ska gå på balen från er klass, varför tror ni att det är så?

Najda: Killarna i vår klass verkar inte så brydda, haha...

Emil: Ja det verkar vara en större deal för tjejerna.

Andreas: Jag tror inte de hittar någon tjej och är lite rädd för att fråga haha...

Vad tror ni skulle locka ännu fler att gå på balen?

Najda: Jag tror att fler killar skulle gå om man hade något konstigt tema som lockar dem haha...

Viktor: Ja, jag tror på att göra den lite mindre seriös och ha mer aktiviteter under kvällen.

Petra: Jag tycker att de borde göra det billigare att gå.

Andreas: Ja och få fler tjejer att våga fråga, så det inte bara är killarna!

Så till sist, hur är era förväntningar på balen i år?

Najda: Jag skulle säga medel, inte för höga men inte för låga heller.

Andreas: Inte så höga, är inte så mycket för sådant egentligen.

Viktor: Ska jag vara ärlig så är jag inte så taggad, mer obrydd, känns alldeles för planerat.

Emil: Inte så höga, vet inte, det är som inga höga förväntningar, far bara dit och typ chillar lite.

Petra: Jag har inga stora förväntningar om jag nu väljer att gå på balen, har redan gått ett år och då var det inte så speciellt.

Text & foto: Angelika Källström

GÖR DIG REDO FÖR BALEN!

Hennes bal...

- Date...
- Snygg bil som har stil
- Klänning
- Klackar (måste träna gå i dom!)
- Frisör boka tid!
- Smink
- Smycken
- Biljetter

Hans bal...

- Date...
- Kostym
- Fluga/slips i passande färg
- Finskor
- Komma i tid

FC MUNKAN -

mot nya framgångar

FC Munkan har varit namnet på de flestas läppar den senaste tiden. Efter vinsten i Korpen har laget nu tagit klivet in i seriesystemet där de startar i division 5 södra Norrbotten men siktar betydligt högre än så.

- Med den spets och bredd vi har i truppen siktar vi högt och hoppas på en lång säsong, säger FC Munkans sportchef Mattias Ringbjer.

Det är väl knappast någon som inte vet vilka FC Munkan är i nuläget. Kompisgänget som startade ett lag i Korpen endast på skoj har nu efter serievinsten valt att inträda Norrbottens seriesystem och lockar spelare från alla möjliga olika håll. Laget har dragit till sig spelare från Piteå IF, Öjebyns IF och andra föreningar.

-Det som lockar med FC Munkan jämfört med andra föreningar är gemenskapen i laget och att vi framförallt är ett kompisgäng, säger Simon Boström som är en utav spelarna i FC Munkan.

Jakten på sponsorer

Men hela idén är inte så enkel som det låter. För att skapa ett nytt lag krävs en mängd med sponsorer men hittills har även det gått åt rätt håll för FC Munkan.

-Med sponsorer så har varje enskild spelare fått försöka höra bland föräldrar och bekanta, där speciellt Robin Hansson gjort ett grymt bra jobb. Sponsorererna vi har just nu är Hermelinen, Sigillet fond och försäkring, Teamsportia, Kalles krog, Lindbäcks, Bilkompaniet, Revisionären, Plåtcentrum, Sparbanken nord, Setic skincare, Röda lyktan, Elgiganten, BDX och Matwix, säger sportchef Mattias Ringbjer.

Matchdags

Seriepremiären är planerad att äga rum i maj och laget tränar två gånger i veckan i Bergsvikens fotbollshall. (När ni läser det här har laget spelat de för-

sta av försäsongens matcher.)

- Men det är först nu i mars som laget fått fasta träningstider, berättar Mattias. Att laget nu fått komma igång med sina träningar är ytterst viktigt om man ska ha en framgångsrik säsong. Det är många nya spelare som inte spelat ihop med varandra tidigare. Stommen är kvar från förra årets korpenlag men det har tillkommit en rad med nya spelare. En spelare som var med redan förra året är Martin Berggren som påpekar vikten av att laget äntligen fått komma igång med träningarna.

- Ju mer vi tränar ihop desto bättre kemi får vi och det kommer väl bara bli bättre och bättre, säger Martin.

Det är alltid intressant med nya fotbollsföreningar och alla utmaningar en ny förening möter och vi på Ås-sit ser fram emot en spännande fotbollssäsong.

Text & foto: Gustav Pekkari

Det som lockar med FC Munkan jämfört med andra föreningar är gemenskapen i laget och att vi framförallt är ett kompisgäng

ATT BERÄTTA

gör livet lättare

Våld i nära relationer kan göra livet tufft, men att våga berätta kan göra livet lättare. Runt om i världen pågår misshandel dagligen, i hemmet, på arbetsplatsen och på jobbet. Theres berättar sin historia om hur hon har hanterat det för att försöka gå vidare.

Theres, som egentligen heter något annat har varit med om våld i hemmet sedan barnsben. Hennes första minne av misshandel i hemmet var när hennes pappa misshandlade hennes mamma. Efter detta minns hon att hennes mamma flyttade till en egen lägenhet rätt så tidigt. När mamman hade flyttat ut bodde Theres och hennes syskon med sin pappa, under den tiden förekom det mycket hot, många fysiska tag som hårda grepp om nacken, armarna och öronen, som det hade gjorts sedan de var små. Theres var ganska gammal när hon började inse att det han gjorde inte var rätt, ungefär vid 12 års ålder insåg hon att hennes familjeliv var annorlunda jämfört med andras.

i dagens samhälle ska allt vara så hemligt

Dålig relation idag

Relationen mellan henne och hennes pappa idag är väldigt dålig.

- Det finns en rädsla som jag har för min far, därför att man aldrig visste vad han kunde göra. När han väl hörde av sig till mig var det mestadels hotfulla meddelanden, berättar Theres. Trots allt hon gått igenom har hon inte bevis för att kunna göra en anmälan vilket hon vill. Hennes mamma gjorde en polisanmälan där det fanns alla bevis på den grova misshandeln. Men då hade han hotat henne att han skulle döda hennes barn. Theres mamma tog därför tillbaka anmälan så snabbt som möjligt. De försökte söka hjälp från socialen, men fick ingen eftersom pappan är en duktig talare och mycket duktig på att skriva jämfört med hennes mamma enligt Theres. Förutom det så hade hon och hennes syskon alltid hela och rena kläder, mat på bordet när de var hos pappan, jämfört med när det bodde hos sin mamma, vilket såg väldigt

dåligt ut i socialens ögon. På grund av detta tror hon det var därför socialen inte gav dem någon hjälp.

Misshandel vanligt

För två år sedan rapporterades ungefär 17 000 misshandelsbrott i Sverige, där gärningspersonen var i nära relation med offret. På brottsrummet.se visar statistiken för 2014 att hälften av alla kvinnor blir misshandlade av en närstående person, hälften av dem blir misshandlade av en bekant eller en helt okänd människa. Med tanke på att det är ett stort mörkertal kring misshandel i nära relationer, är det många som inte vågar rapportera eller dra tillbaka anmälan som hennes mamma gjorde.

Lättare att berätta

När Theres väl valde att berätta om sin situation som har tyngt ned henne under alla år så kände hon sig starkare. Hon råder även andra i samma sits att våga prata med någon som man känner sig trygg med om det som har hänt och inte skämmas.

- Det är mycket lättare att släppa taget om något nu när man väl pratar om det öppet. Och i dagens samhälle ska allt vara så hemligt, säger Theres.

Därför valde hon att berätta det som plågat henne under en lång tid. Hon tror att många personer skäms om man har det dåligt och tar på sig skulden över det som har hänt. Hon vill därför att folk ska våga berätta, livet blir inte svårare utan lättare.

*Text: Emma Petterson
Foto: Angelika Källström*

FÖR MÅNGA EN MARDRÖM, FÖR MOA EN VERKLIGHET

Moa hade just fyllt tio år, det var jullov och hon låg i sängen och sov. Plötsligt var det en massa människor i huset, förvirrade undrade hon och hennes syskon vad som hade hänt. På bara några sekunder förändrades Moas liv för all framtid. Hennes pappa hade dött.

Jag möter Moa Sandberg och vi sätter oss i skolans kafeteria. Hon ser ut som en helt vanlig 18-årig tjej, en tjej som snart ska ta studenten. Studenten, en stor händelse i livet där en person kommer fattas för Moa.

Det surras i kafeterian och elever från skolan kommer och går. Vi sätter oss en bit bort från alla andra för att få lite avskildhet och sätter sedan igång att prata om Moas pappa och en händelse som för de flesta bara är en mardröm. Beskedet att deras far hade dött kom väldigt plötsligt. Moas mamma kom in i rummet tillsammans med en präst och sade: "Sätt er i soffan jag måste berätta något". Så fort barnen fick beskedet att deras far hade dött i en brand utbröt kaos, alla sprang åt var sitt håll och grät.

Hur är det idag?

Moa är idag 18 år och mellanbarn i en familj med sex barn. Under senare år har hon börjat fundera kring vad som egentligen hände då hennes pappa gick bort. När hon var mindre brydde hon sig inte lika mycket, hon fick höra att han hade gått bort och det var nog med information just då.

Det man vet säkert är att kiosken där Moas pappa jobbade började brinna, ytterdörren var låst och Moas pappa hittades i ett förråd. Det pågick många spekulationer och "skitsnackades" kring hur det gick till, vissa påstod att han tänkte på själv medan andra menade att det var någon annan som var där. Trots att polisen hade fått in ett samtal från Moas pappa där han sa att det var nå-

gon vid kiosken är man inte helt säker på vad som hände och idag har polisen lagt ner utredningen.

Det är förvånande hur lätt Moa kan prata om vad som hände med hennes pappa men det syns ändå att det finns en sorg där.

- Tuffast var det när andra inte ville prata om sin egen pappa. De försökte skydda mig så att jag inte skulle behöva höra om pappor men det gjorde bara att jag började tänka på det ännu mer.

Var är han nu?

Vad som händer efter döden är något Moa har funderat mycket på, kanske mer än vanligt.

- Finns han här i "spökform" eller är han helt borta, säger hon frågande.

När Moa var liten kunde hon sitta och prata med en bild på sin pappa och trodde då att han var med henne men nu är det inte riktigt så.

- Jag tror inte att man kommer upp till himlen men jag tror ändå att man finns kvar på något sätt, det är svårt att förklara.

Det är idag åtta år sedan Moas pappa gick bort och det hon saknar mest är att bara ha honom här, en varm famn och tryggheten att ha en pappa.

- Jag var pappas lilla flicka, säger Moa konstaterande.

Text & foto: Linnea Andersson

Moa Sandberg, en "pappas flicka" som sedan tio års ålder tvingats leva utan sin pappa. Här berättar hon om händelsen och saknaden.

AL PITCHER på besök i Piteå

Al Pitcher är en aktiv komiker i Sverige, född i England och uppvuxen i Nya Zeeland. Nu gör han sin föreställning i stora salen på Strömbäckaskolan för att väcka liv i eleverna, vilket han genomför med stor framgång.

Det är fullt av liv i stora samlingsalen där Strömbäckaskolans elever förvåntansfullt väntar på att komikern ska ta plats på scenen. Klockan är någon minut före elva på förmiddagen, elever strömmar fortfarande in i salen där det nu knappt finns några lediga stolar kvar. När lamporna till slut släcks blir det tyst till en början, men snart därefter kommer ljudliga applåder. Al Pitcher börjar sin föreställning med några enstaka ord på svenska men fortsätter därefter helt och hållet på engelska, med några enstaka inslag av "fy fan". Han har stått på scenen en knapp minut och har redan hela publiken på sin sida. Många av skämten är baserade på hans erfarenheter av lokalbefolkningen och Sverige i allmänhet.

Ger allt för att få publiken med sig

Efter hans show är avslutad låter han sig bli intervjuad på väg till Herrgården där han ska äta sin lunch. Han berättar att det är ovanligt att ha sin föreställning så tidigt som dagens, vilket också gör att det blir svårare att imponera på publiken. Att publiken består av trötta elever gör det inte heller enklare.

– Att göra stand up på skolor är lite svårare än vanligt, då publiken fortfarande är morgontrött. Sen är det inte lika lätt som att göra det på kvällen då många tagit sig en drink eller två, förklarar han.

När han talar gör han det med stort självförtroende, och det märks att han har en stor vana att prata med människor. Al Pitcher fick ge mycket för att

vinna publiken, även många fysiska gester, ändå var han inte särskilt trött trots att hans föreställning vid vissa tillfällen verkade relativt krävande.

Kulturkrockar som uppskattats

– Människorna här uppe är lite tystare, men man får försöka matcha energin och sedan därifrån göra allt man kan för att få publiken lika taggad som man är själv.

Idag bor Al i Stockholm med sin fru och sina barn. I nuläget har han bott i Sverige i mer än fem år, och på senaste tiden har han rest väldigt mycket i samband med sin turné genom Sverige där han fått en mängd blandade erfarenheter.

– För någon vecka sen på ett gig i Mellansverige var det någon som sprang upp till mig och berättade att han skulle komma tillbaka med en present. Några minuter senare kommer han inspringande med en falukorv som han sedan gav till mig.

Al berättar också hur han fått följa med på en utflykt på isen för att pimpla. Vad det egentligen gick ut på fick han aldrig förklarat för sig, istället fick han enkla instruktioner: Borra ett hål i isen och sätt dig ner i några timmar. Till en början var han förvirrad men förstod senare att det var fisk de var ute efter.

Text: Victor Rubin
Foto: Klara Michaelson

TV-SERIER - POPULÄRT OCH LÄTTILLGÄNGLIGT

Avsnitt efter avsnitt i säsong efter säsong. TV-serier är ett medium som konsumeras av de flesta och har tack vare internet blivit allt enklare att få tag på. Men i vilka mängder ser folk serier? Var och hur ser man dem? Vi frågade elever och personal på Strömbäckaskolan om deras vanor.

Hela 95 procent av de svarande på Strömbäckaskolan konsumerar enligt en enkätundersökning TV-serier, något som bekräftar deras uppenbara popularitet. Vanligast är det att följa en till två serier aktivt och se äldre serier någon gång ibland men det finns även de som ser betydligt mer än så.

84 procent konsumerade sina serier via internet, där de populäraste alternativen var betalstreamingtjänster eller annan tillgång via nätet. Gammal hederlig reguljär TV kommer således in på låga 15 procent. Via datorn är dessutom det klart vanligaste sättet att se serierna åtföljd av TV, 70 respektive 50 procent.

De svarande föredrog också serier framför film, framförallt eftersom de är mer lättillgängliga och kortare. Man får följa med i karaktärernas liv och se dem utvecklas. Handlingen blir även längre och mer utvecklad plus att man har något att se fram emot varje vecka. Att sluten blir otydliga eller aldrig kommer var dock nackdelar vissa inte kunde komma över.

Totalt besvarades enkäten av 140 personer bestående av elever, lärare och övrig personal på skolan. 81 var kvinnor, 56 män och resterande tre identifierade sig som något annat.

Text: Klara Michaelson & Susanna Snell

TOPP 10 PÅ STRÖMBACKA

Game of Thrones
Grey's Anatomy
The Walking Dead
Breaking Bad
Pretty Little Liars
Friends
Sherlock
One Tree Hill
The Big Bang Theory
Prison Break

Åssit tipsar: TV-SERIER SOM FÖRTJÄNAR FRAMGÅNG

TV-serier är fantastiska och vi har nog alla några riktiga favoriter. Det finns serier som blir riktigt stora och alla plötsligt känner till och det finns serier som aldrig tar sig dit trots hög kvalitet och som vi älskar ändå. Nedan följer serier i den andra kategorin, som kanske aldrig fick den framgång de förtjänar eller av någon annan anledning inte klarat sig in på Strömbäckaskolans topplista. Som en bonus är de alla avslutade så du har ingen plågsam väntetid framför dig även om du, efter att ha sett det som finns, kanske skulle önska att det fanns mer.

Parks and Recreation

Underbar humor som verkligen finner sig själv efter en aningen haltande första säsong. Huvudkaraktären Leslie Knope armbågar sig fram som en kvinna i den amerikanska politiken och vägen kantas av härliga bika-karaktärer av alla sorter, hopplöst underhållande händelser och fyndig dialog. Sju fantastiska säsonger som är en ren njutning att följa.

Pushing Daises

Kanske den mest okända av de alla men förmodligen också den mest unika och färgglada. Ned, som till vardags bakar pajer, har förmågan att väcka de döda till liv genom en enkel beröring och med en andra göra det han precis gjort ogjort; en förmåga som visar sig användbar när det kommer till att lösa annorlunda mordmysterier. Serien är udda men hemtrevlig, erbjuder något du aldrig sett förut på ett komiskt, lätt-samt men också ganska berörande sätt.

In the Flesh

När de som tidigare varit zombies, och nu bara räknas som "delvis döda", kommer tillbaka till en post-apokalyptisk version av sina tidigare hem uppstår splittringar i samhället. En unik tagning på zombiefenomenet kombineras med en skarp skildring av människor rädsla för det de inte känner till och berörande historier med sin grund i fantastiskt realistiska karaktärer. In the Flesh är en serie som ingen annan.

Firefly

Jag bryr mig inte om att det bara blev en säsong, Firefly är en av de bästa serierna någonsin. Joss Whedon kombinerar science fiction och western i denna rymdserie som känns nyskapande trots ett par år på nacken. Besättningen på skeppet Serenity färdas genom en framtida värld präglad av ett inbördeskrig och smugglar både varor och ett syskonpar på flykt från regeringen i en fantastisk, sevärd serie.

Merlin

Legenden om trollkarlen Merlin gjord på ett briljant sätt. Dynamiken mellan unga Merlin, som avsnitt efter avsnitt räddar allas liv med sina förbjudna trollkonster, och prins Arthur, med en otrolig karaktärsutveckling, är guld. Klassiska myter och historier, delvis berättade på ett väldigt humoristiskt sätt, blandat med karaktärer du älskar. Det är roligt, det är trevligt och det är ytterst underhållande.

Hannibal

Aningen morbida men riktigt bra. En vacker och skickligt gjord serie som dessutom har en otrolig skildring av hur svårt det är att hantera sin mentala hälsa som detektiv när kannibalen du letar också råkar vara din terapeut. Fascinerande tolkning av historien om Hannibal Lecter och vad som hände innan Thomas Harris böcker.

Text & foto: Klara Michaelson

MUSLIM I KRISTNA SVERIGE

Anashka Taymaskhanova från Ryssland och Edison Ruci från Albanien kommer från helt olika delar av Europa. Idag går de i samma klass på Strömbackaskolan i Piteå. Trots deras olika uppväxter har de en viktig sak gemensamt – religionen.

Klockan närmar sig tolv på torsdagsförmiddagen och Anashka Taymaskhanova och Edison Ruci har precis börjat sista lektionen före lunch. Även om de bara levt en kort tid i Sverige är deras svenska fullt förståelig. Att flytta till ett nytt land som tillhör en annan religion kan kännas spännande och till och med läskigt, men Anashka och Edison berättar att det inte alltid är svårt att tillhöra en annan religion i Sverige.

– Det blir det ibland, men det går bra, säger Anashka.

Deras muslimska tro betyder mycket för dem och det är viktigt att det finns platser där man kan utöva sin tro. Det finns en moské både i Piteå och i Älvsbyn där de kan träffa andra muslimer. Tron på Gud är stark och han har hjälpt dem många gånger när livet har känts jobbigt.

– Det var en gång som jag var på väg att dö, då bad jag till Gud att han skulle rädda mig, och det gjorde han, berättar Anashka.

– Det är Gud som hjälper oss, tillägger Edison.

Gud kommer en dag att skapa fred i världen, tror Edison.

Sedan Anashka flyttade till Sverige har hennes tro bara blivit starkare även om den mött motstånd.

Hatet mot religionen förstärker tron

– I Sverige, och resten världen, är det numera vanligt att trampa på muslimer och det måste vi ändra på, därför behöver vi ha en stark tro.

Anashka och Edison är inte ensamma, år 2010 var det ungefär 451 000 muslimer i Sverige, men siffrorna har ökat de senaste åren. Under sina tre år i Sverige har Anashka blivit utsatt för rasism flera gånger. Hon berättar att det senast hände för två veckor sedan.

– Jag var på disco och någon kom fram till mig och mina kompisar och visade fingret och sade "fuck muslimer".

Efter en kort paus lägger hon till att Sverige oftast är ett väldigt fördomsfritt land.

Anashka funderar länge kring hur hon tror det skulle vara att leva utan sin tro. Tron har alltid varit, och är än idag, en stor del i hennes liv.

– Jag vet att det går för några, men jag tror inte att det skulle gå för mig. Det skulle vara svårt att känna att det inte finns någon Gud.

Gud finns trots all ondska i världen

Finns det ingen gud, varför lever vi då?

Varken Anashka eller Edison har någonsin tvivlat på att Gud finns trots all ondska som finns i världen.

– Jag tänker så här, om Gud har bestämt att någon ska dö, är det redan bestämt.

Om den hemska situationen i världen är Edison säker på att Gud en dag kommer hjälpa.

– Det är bara att vänta.

Text & foto: Malin Isaksson & Victor Rubin

Anashka tror på en framtid i Sverige.

MED *framtiden* RUNT HÖRNET

Nedräkningen har börjat. Om några veckor har vi klarat av tolv hela år i skolbänken. När vi började spelades Crazy frog i våra MP3-spelare och vår matematiska värld rasade när fröken gick igenom liggande stolen. Med åren har det blivit allt tuffare men vi fixade det till slut och snart är det upp till oss själva vad som ska hända med livet.

För många är den närmsta tiden blandad med skräck och rädsla medan andra enbart känner glädje och lättnad över att allting nu är över. För en del kommer skolåren vara en härlig resa att se tillbaka på medan den för andra har varit en evighet i motvind. Oavsett tiden som varit så funderar vi nog alla över tiden vi har framför oss. Vad händer nu?

Jag har alltid varit otroligt hemmakär. Jag tillhör inte kategorin som under min uppväxt och mina tonår har hatat Piteå och planerat att ta första flyg härifrån. Snart

är tiden inne för de som alltid velat, men för mig är det inte en självklarhet. Vilket kanske gör att jag idag skiljer mig från mängden. Vad vet jag.

Bland mina vänner finns det många planer på att jobba utomlands, utbilda sig till advokat i USA eller jobba som au pair för djur ute på savannen. Jag älskar att resa men ser gärna att mina drömmar uppfylls här bland min familj, min släkt och mina vänner som jag håller otroligt nära.

För tillfället snurrar mina tankar runt sjuksköterskeutbildningen på Luleå tekniska universitet, och sedan vidare till barnmorska. Var tiden kommer att ta mig har jag ingen aning om, det är heller inget jag spekulerar i. Det viktiga för mig är att jag lever det liv jag själv vill leva och gör allt som jag tycker är roligt.

Så när vi den 17 juni springer ut ur Strömbackas byggnad för sista gången med studentmössan i högsta hugg, framför vimlet av stolta och rörda föräldrar, så glöm inte att vara stolt du också. Om det inte vore för dig själv så skulle du inte stå där. För nu har du faktiskt tagit studenten. FYFAN VAD DU ÄR BRA!!!

Malin Isaksson

VARFÖR STÅR DET EN STOR SVART KUB PÅ STRÖMBACKASKOLAN?

Den till en början kanske förvirrande stålkuben är en del i skolprojektet "Varje människa kan göra skillnad" som belyser mänskliga rättigheter och medmänskliga skyldigheter. Strömbackaskolans kub rör sig kring rätten till ett rättvist straff. Totalt är det 30 kuber som skickas ut i hela landet baserade på de 30 artiklar FN förklarar som mänskliga rättigheter. Projektet ger bland annat stöd åt skolan för att uppfylla sina demokrati- och värdegrunds-uppdrag men låter också elever själva arbeta för att göra skillnad. Den 26 - 28 augusti samlas alla kuber i en offentlig utställning i Kungsträdgården i Stockholm under Raoul Wallenbergs dag.

Text: Victor Rubin Foto: Agnes Johansson

ES2D, en av klasserna som jobbat kring frågan om mänskliga rättigheter.

STUDENTPRESENT TILL HONOM & HENNE

GANT.COM

GANT
TIME

VALFRIHET FÖR DIG!

Åströms Ur & Optik

Småstaden, Piteå | 0911-21 15 00 | www.astroms.nu

15% rabatt på ett köp med denna annons... fota & visa upp

Gäller t.o.m. 2016-06-06

DIVA
EST.
1999

DIVADENIM.SE

Bli Barnsupporter och ge 100 kr/mån.

barncancerfonden.se

BARNCANCER FONDEN

Pg 90 20 90-0

90 SVENSK
KONTO INSAMLINGS
KONTROLL

Gallerian
PITEÅ

50 shades
of shops

Gallerian är stolt sponsor av årets ball! Hos oss hittar du många attiraljer för en magisk balkväll. Välkomna in så hjälper vi till!

Clas Ohlson, Kjell & Company, Kronans Apotek, SOUQ, DIVA, Elgiganten-Phone House, Eurosko, Guldfynd, Lindex, Scorett, Hälsokraft, Pressbyrå, Puls, Ur&Penn, The Body Shop, Teknikmagasinet, Jack&Jones, MQ, The Local Store, Veim Make Up & Face Fashion, Vero Moda, Café Röda Lyktan, Galleries coffee

GALLERIAN PITEÅ | ÖPPETTIDER: MÅNDAG-FREDAG 10-19 | LÖRDAG 10-16 | SÖNDAG 12-16
WWW.GALLERIANPITEA.SE

STOLT
SPONSOR AV
STUDENTBALEN

COOP
FORUM

BALERBJUDANDE
Kostym och skjorta 1999:-

HANZENS

Finns i färgerna svart och navy

IDÉER TILL NÄSTA NUMMER?

Hör av dig till oss på assitredaktionen@gmail.com

BESÖK OSS PÅ WEBBEN

www.facebook.com/assitstrombackaskolan

www.assitstrombacka.se

